

Heinrich Rahn

Rector Universitatis Rostochiensis, Henricus Rhane, I.U.D. & Profess. P. Ad Exequias, Quas ... Viro-luveni dum viveret ... Dn. Henrico Oberberg/ Mindensi, Phil. & Med. Studioso ... Vir Theodorus Vahrmeierus ... Hospes, Popularesq[ue] hodie paratas volunt. Cives suos ... vocat

Rostochi[i]: Kilius, 1638

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn776204009>

Druck Freier Zugang

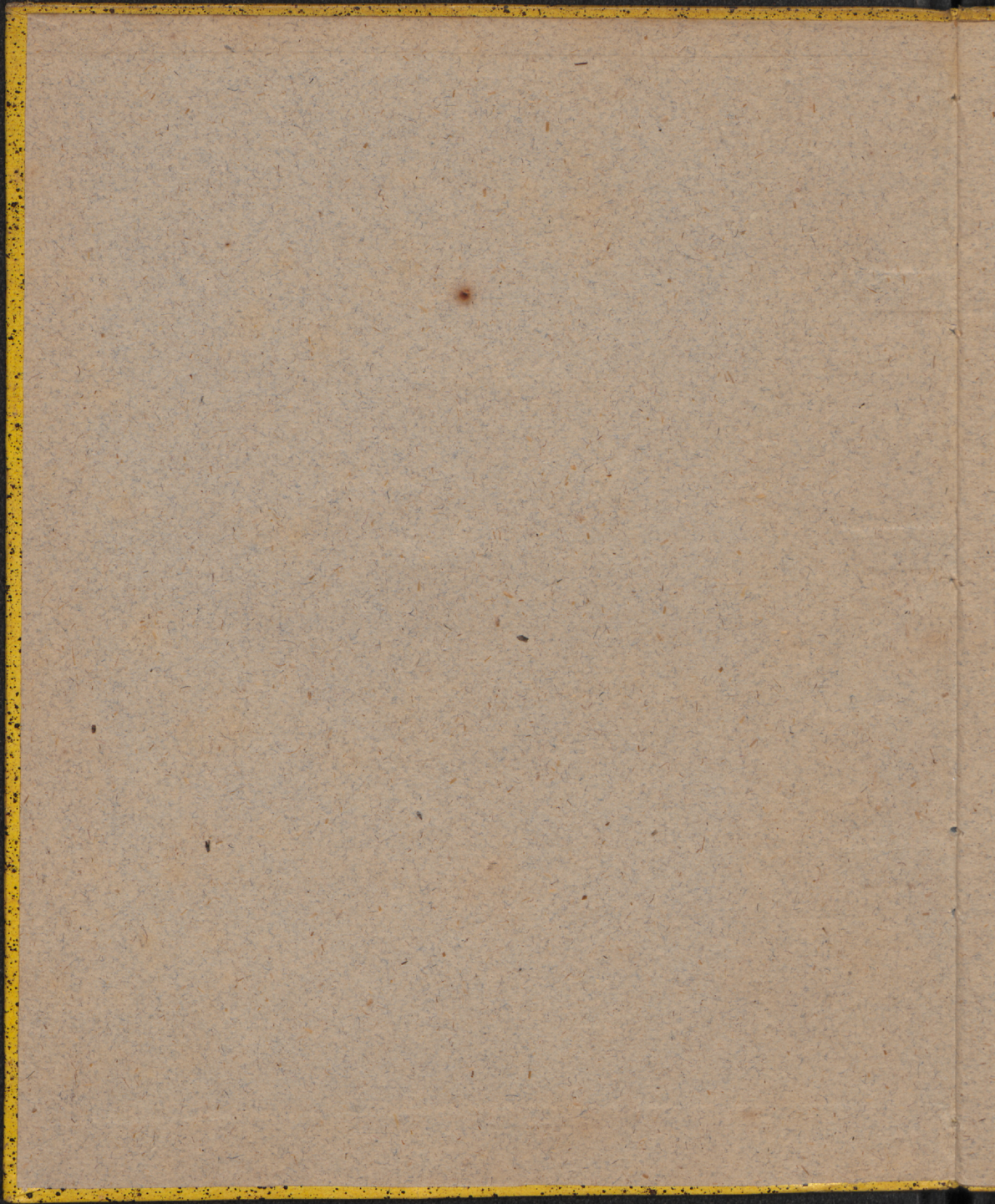
Rhane, H.,

in

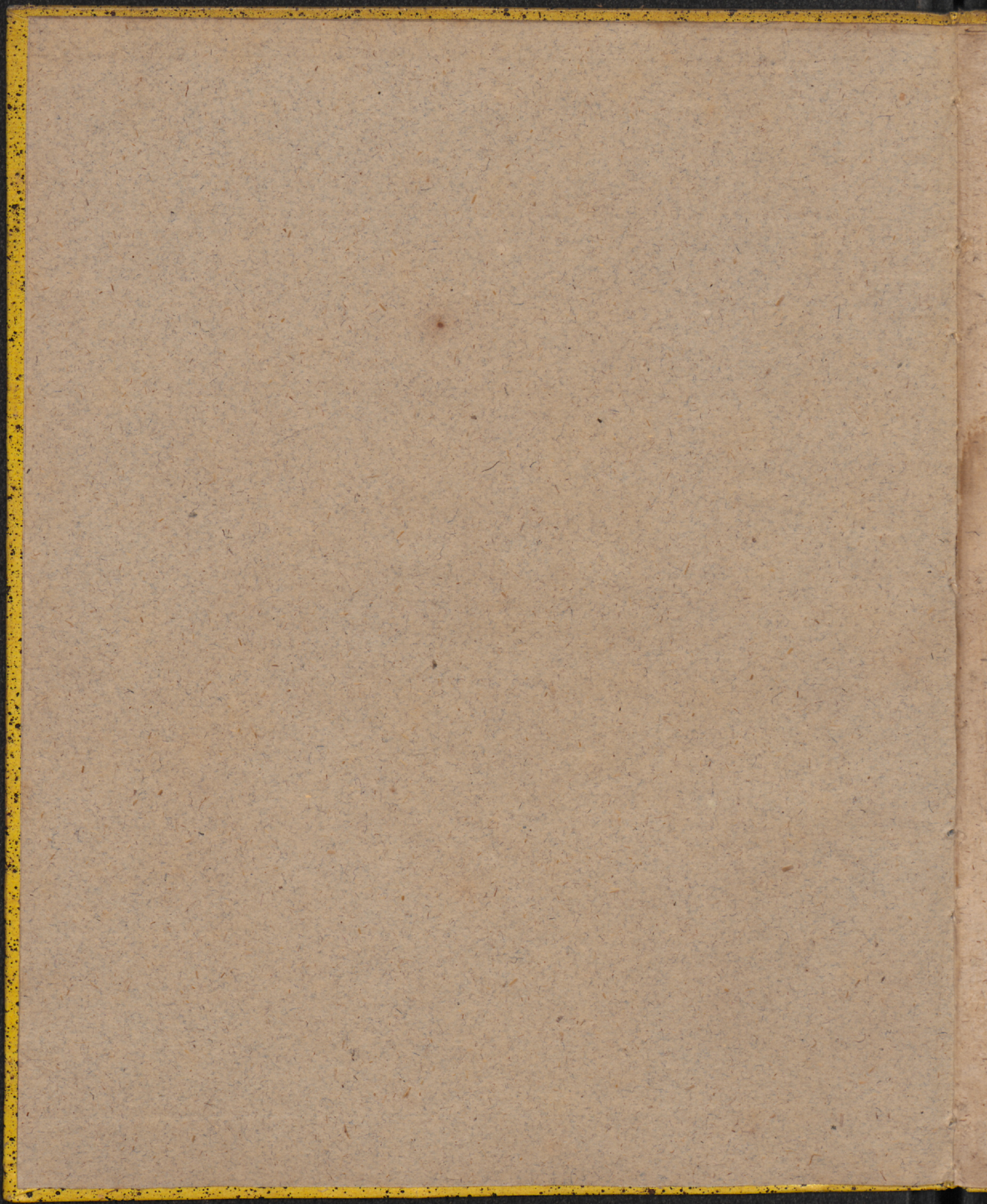
H. Oberberg.

Rost. 1638.

21

891

RECTOR
Universitatis Rostochiensis,
HENRICVS RHANE,
J. U. D. & Profefs. P.

AD EXEQUIAS,
Quas

VIRO-JUVENI
dum viveret

PRESTANTISSIMO DOCTISSIMO Q;

DN. HENRICO
OBBERG/

Mindensi, Phil. & Med. Studiofo,

CLARISSIMUS & CONSULTISSIMUS VIR

DNI. THEODORUS VAHRMEJERUS

Practicus eximius & Vicarius Antecessor dignissimus, Hospes,

POPULARESQ;

hodie paratas volunt.

tuos in ædem D. Mariæ ad

horam in meridie primam serio &

diligenter vocat.

ROSTOCHI,

Typis NICOLAI KILII, Academ. Typogr.

Anno M DC XXXIIX.

Vtinam foret Academiae
cives, ut plus apud vos
mortalitatis exempla, quã
scribendi ratio profice-
rent, & de parentandi formula mi-
nus, de vita cumprimis, exituq; ve-
stro solliciti essetis. Nos enim, qui
Magistratus personam gerimus, mo-
do admoneamus nos ipsos recte, neq;
fallamur iudicio, auribus servire ac
voluptati non possumus in mœrore
publico, inter amputata corporis no-
stri membra, inter vulnera ac cædes,
quibus Respublica nostra exhauri-
tur. Quæ dum oculis nostris quotidie
obversantur, ita penetrât in animos,
ut, si quisquã cordatus sit, non com-
ponere sese primùm ad luctum, aut
suspiria

892
suspiria mentiri debeat. Fuitq; omni-
um oratorum consuetudo, quæque
postea inter instituta & præceptio-
nes relata est, ut minimum artis in
luctu, minimū quæreretur ejus, quod
otiosorum hominū atq; incogitan-
tium est. Qui quod pueri in funeri-
bus parentū solent, quia damna cla-
desq; suas non intelligant, pompā ce-
remoniâq; delectantur. Nō est, ō boni
non est illa mens nobis, ut alieno vul-
tu spectemus calamitatem nostram,
aut eū induere vobis cupiamus. Nul-
la tam lugubris est oratio, quæ, quod
delicatis expetitur, maximè non fu-
giat. Longis enim ductibus, atq; à Mi-
nois usq; aut Saturni temporibus in-
choare, Pasiphaën quandam induce-
ce, aut epulantes Deos, tam opportu-
na sunt indoctis, quam aliena à lügen-
ribus.

tibus. Nemo bonus tam graviter do-
let, frangiturq; animo, ut simul non
male verbis sit. In eo autem, quod lo-
qui velis & non reperire & titubare,
hoc natura luctui imposuit. Ad quem
nulla propior accedere oratio potest,
nisi, quæ hiulca sit, minimeq; cohæ-
reat; futurumq; tum istud artificium
est, ut neq; ex arte profectum videa-
tur, & maxime tamen artificiosum
sit, quo propius ad naturam accesserit.
Neq; evidentius argumentū est,
superficiarii doloris, quam cum me-
ditata exornataq; oratione, & varie
dispositis emblematis mariti ux-
orum, filii parentum, omniumq; corū
funera prosequuntur, à quibus here-
ditas speratur. Tum quidem labra
mordere, tum fingere quicquam in
animo mali, ut torvum videas, tum
sumere

89.
fumere personam, & affectare vultum oportebit; Quæ nos lugemus, vera omnia sunt, nataque in pectore, nec verbis aliena. Nolite igitur, Academix cives, alio inter legendum esse animo, quam nos sumus, quoties ad ejusmodi scripturam accedere solemus. Qui, quod optimus primo quinquennio Princeps ac Imperator Nero, cum subscribere suppliciiis reorum debebat, literas se nescire exoptavit. Tanta humanitate justitiam atque disciplinam exercens, O utinam & nos ignoraremus literas, neque vel hoc officium accedere, ac parentare tam bonis, & nimium, quam cito extinctis Reipublicæ nostræ spebus, florentissimis ex ordine vestro juvenibus, debemus. Parentibus quidem vestris & cognatis, re vero literariæ, ac posteritati istæ quam opportunæ preces forent. Nunc cum aliter visum Deo sit, quemadmodum necessitati Præstantissimus Doctissimusque Juvenis, HENRICUS Sberberg/ Philosophiæ & Medicinæ Studiosus, parere debuit, ita nos voluntatem Hospitis ac popularis negligere super hoc ejus fato non possumus. Qui, cum nobis lugendi materiam ac modum in se relinqueret, istud expertus est iudicium, ut memoriæ quoque ipsius consuli necesse sit. Quapropter ut cetera, quæ studiorum literarumque

facturam spectant, conquesti alio loco plus satis
fuimus, ita nos recens dolor, vix obducto prior e,
graviora pati non admittit. Ad natales ergo ejus
vitæq; summam rectâ progredimur. Natus au-
tem noster est A. C. M DC XVI, Mindæ West-
phalorum celeberrimo loco, parentibus Clarissi-
mis, Parens enim fuit Consultissimus & Amplif-
simus Vir J O H A N N E S, U. J. D. celeberrimus, Pa-
triæ filii sui per multos bene annos Syndicus me-
ritissimus. Ex qua functione propter virtutem
singularem, fidem atq; dexteritatem ab Illustris-
simo Celsissimoq; Principe ac Domino Dn. A-
D O L P H O F R I D E R I C O Duce Megapolitano, in
comitatum suum atq; aulam Sverinensem evo-
catus est, ut secretioribus consiliis, & pro Præside,
quem Vice-Cancellarium vocant, in dirimendis
litibus adesset. Inde ad Gultroviensem Fratris
aulam director Cancellariæ expetitus ac præfe-
ctus est. Quibus honoribus in ultimum vitæ tem-
pus facile acquievisset, nisi per temporum inju-
riam ac tumultum hujus regionis extra quietē,
quam honestissimam omnibus cæteris rebus, ni
præferendam esse duxit, positi illi & cum maxi-
mis difficultatibus, absq; ulla tamen meliori spe
per operam suam fuissent. Repetita ergo patria,
ratione ac judicio in posterum ab omni Repub-
lica

899

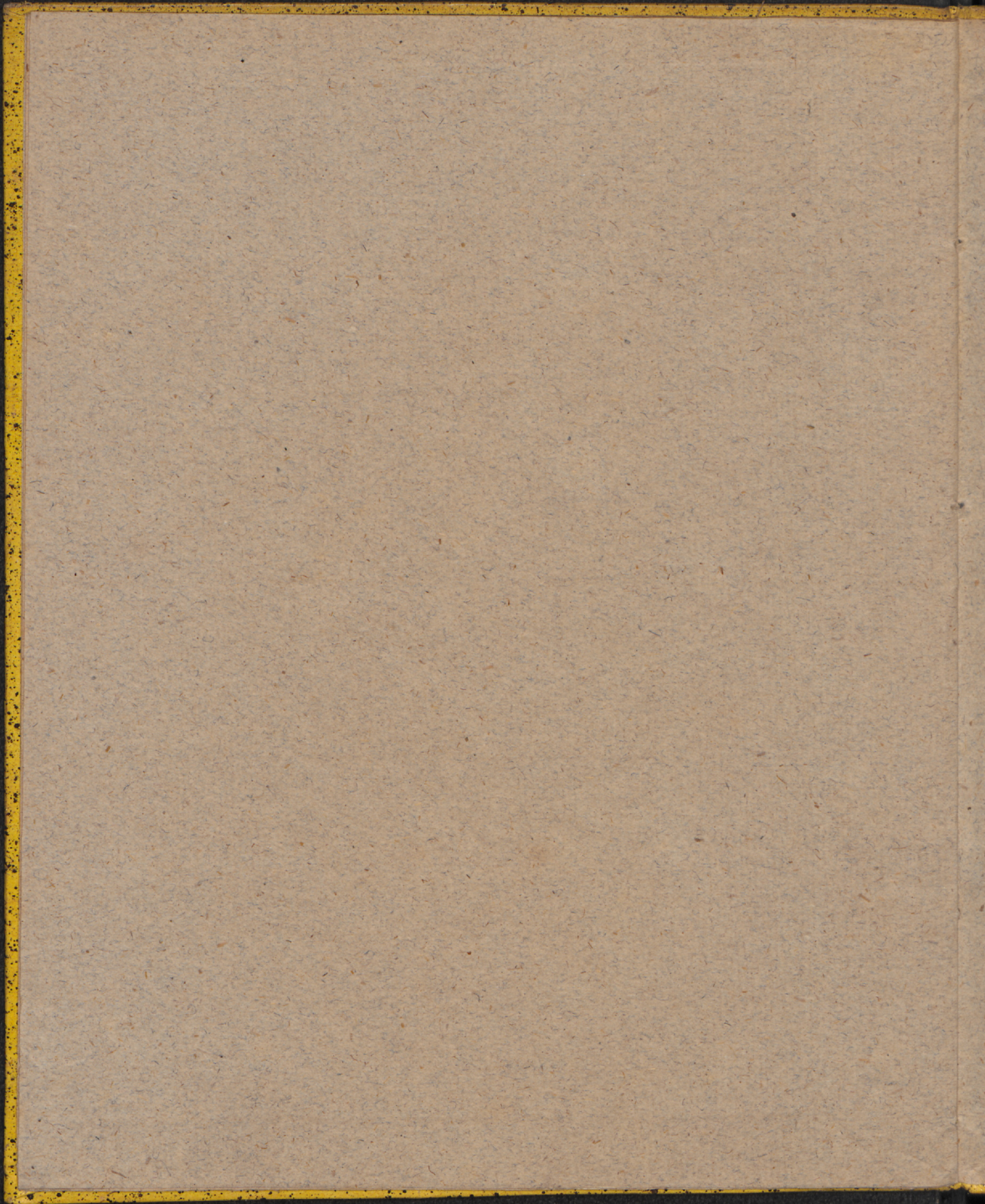
lica abstinuit, privatusq; ante quinquennium ad publicam felicitatem secessit. Mater autem castissima, honestissimaq; matrona WOLBARDIS exstitit, ex antiquissima atq; inclyta GEVECTORUM apud Mindenses familia. Non poterat ergo filius, nisi ad ingenii cultum capessendum educari, qui nec mala indole à parentibus esset, virtutumque igniculos in pueritia ostenderet. Christo ergo per baptismum sibi induto, pietate ac moribus, ut & literis, quas ætas illa fert, imbui feliciter incepit. Domi quidem primo, quoad parens supererat, post Lubecæ atq; Hamburgi, Gymnasiis frequentibus ac celeberrimis. Afflictissima nunc mater futurorum ignara longâ in filio spe inchoatâ, cum vigesimū ille attigisset ætatis annum, Regiomontium Borussiae ad mercatum bonarum literarum à se dimisit. Unde ad nos reversus, se sequi annum Academiæ huic profectibusq; suis impendit, Medicorum filiis insertus, istiq; studio pro sua parte diligenter vacans, Vitæ genere sic usus, ut demeritus sit gratiam ac favorem Consultissimi Clarissimiq; Viri Dn. THEODORI VAHRMEJERI, J. U. D. Practici apud nos eximii & Vicarii Antecessoris dignissimi. Vigessimus quintus Junij erat, cum morbi vis ante aliquot dies sentiri cepta dejiceret

hæc istum juvenem, luctantemq; plus satis lecto
affigere instituit. Eamq; majorē per exigua tem-
poris intervalla expertus, quodq; nō abs re fuit,
porrò metuens, quod hujus tempestatis ratio vel
in momenta exigere potest, cum Deo in gratiam
redire, ob signariq; sacro Salvatoris sigillo, cor-
pore scilicet, sanguineq; JESU CHRISTI festi-
navit. Confessusq; peccata sua Reverendo &
Clarissimo Viro Dn. M. CHRISTIANO MICHAELIS,
votorum suorum omnium compos factus est.
Quamquam enim diligens cura, & quantū hu-
mana ratio providere potest, adhibita fuerint o-
mnia, increvit tamen malum istud, finemq; ju-
veni florentissimo attulit ad nuperū Julii quar-
tum duo cum viginti annis nato. Vos Academię
cives nolite tam procul habere communē mor-
taliū sortem, & recessibus quibusq; admoniti
exemplis, fugite omnia, quæ exitum vitæ asperi-
orem possunt ac difficiliorem reddere. Eodem
ergo habitu, puro jam à labe, quo defunctus
HENRICUS vester, dum ad tumulum fertur,
præcedit, omnes hodie pii mecum exequias
ite, & bene valete. PP. 6. Julij

A. C. 1638.

sumere personam, & affectare vultum
bit; Quæ nos lugemus, vera omnia sunt
in pectore, nec verbis aliena. Nolite ig-
cademix cives, alio inter legendum esse
quam nos sumus, quoties ad ejusmodi
nem accedere solemus. Qui, quod opti-
mo quinquennio Princeps ac Imperator
cum subscribere suppliciiis reorum debe-
ras se nescire exoptavit. Tanta humani-
tatem atque disciplinam exercens, &
& nos ignorarem literas, neq; vel hoc
accedere, ac parentare tam bonis, & re-
quam cito extinctis Republicæ nostræ
florentissimis ex ordine vestro juvenibu-
mus. Parentibus quidem vestris & cog-
vero literarum, ac posteritati istæ quam
næ preces forent. Nunc cum aliter vi-
sit, quemadmodum necessitati Præstar-
Doctissimusq; Juvenis, HENRICUS
Philosophiæ & Medicinæ Studiosus, p-
buit; ita nos voluntatem Hospitis ac p-
negligere super hoc ejus fato non p-
Qui, cum nobis lugendi materiam ac
in se relinqueret, istud expertus est judi-
memoriæ quoq; ipsius consuli necesse
propter ut cetera, quæ studiorum litera-

li 3

